

No. 33745

**DENMARK, FINLAND, ICELAND,
NORWAY AND SWEDEN**

**Nordic Convention on social assistance and social services.
Signed at Arendal on 14 June 1994**

*Authentic texts: Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish.
Registered by Denmark on 21 April 1997.*

**DANEMARK, FINLANDE, ISLANDE,
NORVÈGE ET SUÈDE**

**Convention nordique relative à l'aide sociale et aux services
sociaux. Signée à Arendal le 14 juin 1994**

*Textes authentiques : danois, finnois, islandais, norvégien et suédois.
Enregistrée par le Danemark le 21 avril 1997.*

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

NORDISK KONVENTION OM SOCIAL BISTAND OG SOCIALE TJENESTER

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som bemærker at den nordiske konvention af 15. juni 1992 om social sikring alene angår sikringsydelser til forskel fra den tidligere nordiske konvention om social tryghed som også omfattede social bistand,

som finder at der, udeover retten til sociale fordele som følger af aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, fortsat er behov for særlige nordiske regler om social bistand og sociale tjenester,

som finder at retten til at anvende sit eget sprog i et andet nordisk land, som gælder i henhold til den nordiske sprogkonvention af 17. juni 1981, bør udvides i visse henseender inden for det sociale og sundhedsmæssige område,

er blevet enige om at indgå en nordisk konvention om social bistand og sociale tjenester som affattes således:

Afsnit I

Almindelige bestemmelser

Artikel I

Definitioner

I denne konvention betyder udtrykket

- a) »nordisk land« ethvert af de kontraherende lande,
- b) »nordisk statsborger« statsborger i et nordisk land,
- c) »vedkommende myndighed« i Danmark Socialministeren, i Finland Social- og Sundhedsministeriet, i Island Socialministeriet, i Norge Sosial- og Helsedepartementet, i Sverige Regeringen (Socialdepartementet) eller den myndighed som de nævnte myndigheder udpeger dertil,
- d) »organ« central, regional eller lokal myndighed eller institution som stiller en ydelse til rådighed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

I. Konventionen finder anvendelse på al lovgivning i de nordiske lande der til enhver tid gælder for følgende sociale ordninger:

- a) social bistand og sociale tjenester,
- b) andre sociale ydelser der ikke omfattes af reglerne i den nordiske konvention af 15. juni 1992 om social sikring.

2. Artiklerne 5 og 9 finder tillige anvendelse på lovgivningen om sundhedsvæsenet.

3. Ved godkendelse af denne konvention leverer hvert nordisk land en fortægnelse over den gældende lovgivning der er omfattet af konventionen. Derefter giver hvert land én gang om året inden udgangen af februar måned det danske udenrigsministerium meddelelse om de ændringer i fortægnelsen som skyldes lovgivning der er gennemført i det foregående kalenderår.

Artikel 3

Personkreds

Hvis ikke andet er anført i de enkelte artikler finder konventionen anvendelse på

- a) nordiske statsborgere,
- b) andre personer som har lovlig bopæl i et nordisk land.

Artikel 4

Ligestilling af nordiske statsborgere

Ved anvendelsen af den lovgivning i et nordisk land, som konventionen omfatter, ligestilles statsborgere i et andet nordisk land, der har lovligt midlertidigt ophold eller lovlig bopæl i landet, med landets egne statsborgere.

Afsnit II

Særlige bestemmelser

Artikel 5

Anvendelse af nordiske sprog

I. En statsborger i et nordisk land har ved skriftlig henvendelse til en myndighed i et andet nordisk land en enkeltsgaver om adgangen til social bistand eller sociale tjenester ret til at anvende dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk. I sådanne sager skal myndigheden sørge for at vedkommende, hvis der er behov herfor, får den fornødne tolke- og oversættelseshjælp i disse sprog.

2. I de tilfælde hvor sproget er af stor betydning for at formålet med social bistand og sociale tjenester skal kunne opnås skal organet, så vidt muligt, anvende et sprog som vedkommende forstår.

3. Bestemmelserne i første og andet stykke gælder tillige for sundhedstjenester og sygebehandling.

4. I øvrigt gælder bestemmelserne i den nordiske sprogkonvention af 17. juni 1981.

Artikel 6

Social bistand og sociale tjenester under midler-tidigt ophold i et andet nordisk land

En person, som er omfattet af konventionen, og som under lovligt midlertidigt ophold i et nordisk land får et umiddelbart behov for social bistand og sociale tjenester, skal fra opholdslandet modtage en sådan bistand efter landets lovgivning, som behovet for hjælp tilsiger.

Artikel 7

Beskyttelse imod hjemsendelse

En nordisk statsborger kan ikke hjemsendes på grund af vedkommendes behov for social bistand såfremt hans familieforhold, tilknytning til bopælslandet eller omstændighederne i øvrigt taler for at han bør forblive dør, og i alle tilfælde ikke såfremt han i de sidste 3 år har haft lovlig bopæl i landet.

Artikel 8

Samarbejde om rejse til et andet nordisk land

Når der for en myndighed i et nordisk land opstår spørgsmål om at en person, der omfattes af konventionen, skal modtages i et andet nordisk land påhviler det denne myndighed, når der er behov herfor, i nødvendigt omfang at tilrettelægge rejsen i samarbejde med det ansvarlige organ i det andet nordiske land.

Artikel 9

Flytning til et andet nordisk land af personer med behov for behandling eller pleje af længere varighed

1. Når en person, der omfattes af konventionen, med behov for behandling eller pleje af længere varighed har ønske om at flytte fra et nordisk land til et andet nordisk land, hvortil den pågældende har en særlig tilknytning, skal de ansvarlige myndigheder i de to lande søge at medvirke til en sådan flytning såfremt denne vil forbedre den pågældendes livssituation.

2. De ansvarlige myndigheder i fra- og tilflytningsslænene kan som led i aftalen om flytningen træffe beslutning om fordeling af udgifterne til behandling eller pleje mellem myndighederne i de to lande.

3. I den udstrækning en aftale, som er nævnt i andet stykke, omfatter en fordeling af udgifter til ydelse ved sygdom skal en sådan aftale ansettes for en aftale i henhold til artikel 23, første stykke, i den nordiske konvention af 15. juni 1992 om social sikring.

Artikel 10

Befordringsordninger

Kommunerne i grænseområderne mellem de nordiske lande skal samarbejde for gennem deres befordringsordninger at muliggøre handikappede og ældre personers rejser til en nabokommune i det andet land på samme måde som til en nabokommune inden for landets egne grænser.

Artikel 11

Bidragsforskud til børn

1. En person, der omfattes af konventionen, og som flytter fra et nordisk land til et andet nordisk land, har ret til bidragsforskud i det sidstnævnte land under samme forudsætninger som dette lands egne statsborgere fra det tids punkt vedkommende tager bopæl i landet.

2. Et dokument om ret til underholdsbidrag til børn, som er udstedt i et nordisk land, skal anses som gyldigt grundlag for bidragsforskud også i et andet nordisk land. Består dokumentet ikke i en beslutning fra en domstol eller en anden offentlig myndighed, skal dokumentet være forsynet med attestation for at det, i det land hvor det er udstedt, kan danne grundlag for inddrivelse hos den bidragsskyldige.

3. Bidragsforskud kan nedsættes i den udstrækning bidragsforskud er udbetalt fra et andet nordisk land for samme tidslinje.

Afsnit III

Øvrige bestemmelser

Artikel 12

Bestemmelser om gennemførelsen

Vedkommende myndigheder skal sammen fastsætte de bestemmelser der er nødvendige for at sikre en ensartet nordisk anvendelse af denne konvention.

Artikel 13*Samarbejde mellem myndigheder og organer*

1. Myndigheder og organer skal i fornøden udstrækning bistå hinanden ved gennemførelsen af denne konvention herunder ved ydelse af sociale tjenester i grænseområder mellem de nordiske lande. I hvert nordisk land skal der findes et forbindelsesorgan som udpeges af vedkommende myndighed.

2. Ved samarbejde i sager, som angår børn, skal der vises særlig opmærksomhed over for barnets behov, barnets muligheder for kontakt med de personer der er af særlig betydning for barnet, og barnets egne ønsker.

Artikel 14*Ikrafttrædelse*

1. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned som ligger to fulde kalendermåneder efter den dag da samtlige parter har givet det danske udenrigsministerium meddelelse om deres godkendelse af konventionen.

2. For Færøernes, Grønland og Ålands vedkommende træder konventionen først i kraft den første dag i den måned som ligger to fulde kalendermåneder efter den dag da Danmarks henholdsvis Finlands regering har meddelt det danske udenrigsministerium at Færøernes Landsstyre og Grønlands Landsstyre henholdsvis Ålands Lagting har meddelt at konventionen skal have gyldighed for Færøerne og Grønland henholdsvis Åland.

3. Det danske udenrigsministerium underretter de øvrige parter og Nordisk Ministerråds Sekretariat om modtagelsen af disse meddelel-

ser og om tidspunktet for konventionens ikrafttrædelse.

Artikel 15*Opsigelse*

1. En part kan opsig konventionen ved skriftlig meddelelse herom til det danske udenrigsministerium som underretter de øvrige parter om modtagelsen af meddelelsen og om dens indhold.

2. En opsigelse gælder kun den part som har afgivet den, og den får virkning seks måneder efter den dag da det danske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen.

Artikel 16*Ophævelse af bestemmelse i sikringskonventionen*

Når denne konvention træder i kraft ophæves sidste punktum i artikel 30 i den nordiske konvention af 15. juni 1992 om social sikring.

Artikel 17*Deponering af originalteksten*

Originalteksten til denne konvention deponeres i det danske udenrigsministerium der tilstiller de øvrige parter bekræftede genparter heraf.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede repræsentanter undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Arendal, den 14. juni 1994, i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk hvilke tekster alle har samme gyldighed.

For Danmarks regering:

TORBEN LUND

Suomen hallituksen puolesta:

KIMMO LEPO

Fyrir Ríkisstjórn Íslands:

GUÐMUNDUR ARNI STEFÁNSSON

For Norges regering:

HILL-MARTA SOLBERG

För Sveriges regering:

BO KÖNBERG

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

POHJOISMAINEN SOSIAALIPALVELUSOPIMUS

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset,

ottaen huomioon, että 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehty Pohjoismainen sosiaaliturvasopimus koskee vain sosiaalivakuutusetuuksia erona aikaisempaan Pohjoismaiseen sosiaaliturvasopimukseen, joka koski myös sosiaalihuoltoa,

katsoen, että niiden sosiaalisten etuuksien lisäksi, jotka seuraavat 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyistä Euroopan talousaluesta koskevasta sopimuksesta, on edelleen tarvetta erityisiin sosiaalipalveluja ja muuta sosiaalihuoltoa koskeviin pohjoismaisiin säädöksiin,

katsoen, että 17 päivänä kesäkuuta 1981 tehdyn pohjoismaisen kielisopimuksen mukaista oikeutta käyttää omaa kielitään toisessa Pohjoismaassa on laajennettava tietyiltä osin sosiaali- ja terveydenhuollon alalla,

ovat päättäneet tehdä seuraavan Pohjoismaisen sosiaalipalvelusopimuksen:

I osasto

Yleiset määräykset

1 artikla

Määritelmät

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan ilmaisulla

a) "Pohjoismaa"

kutakin sopimusvaltiota,

- b) "Pohjoismaan kansalainen"
jonkin Pohjoismaan kansalaista,
c) "toimivaltainen viranomainen"
Tanskassa sosiaaliministeriä,
Suomessa sosiaali- ja terveysministeriötä,
Islannissa sosiaaliministeriötä,
Norjassa sosiaali- ja terveysministeriötä,
Ruotsissa hallitusta (sosiaaliministeriötä),
tai mainittujen viranomaisten nimeämää viranomaista,
d) "toimielin"
palvelun järjestävää tai antavaa keskus-, alue- tai paikallisia viranomaista tai -laitosta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Sopimusta sovelletaan kaikkeen Pohjoismaissa kulloinkin voimassa olevaan, seuraavia sosiaalisia etuuksia koskevaan lainsäädäntöön:

- a) sosiaalipalvelut ja toimeentulotuki,
b) muut sosiaalietuudet, joihin ei sovelleta 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehtyä Pohjoismaista sosiaaliturvasopimusta.

2. 5 ja 9 artiklan määräyksiä sovelletaan myös terveydenhuoltolainsäädäntöön.

3. Hyväksyessään sopimuksen jokainen Pohjoismaa toimittaa luettelon sopimuksen kattamasta lainsäädännöstään. Sen jälkeen jokainen maa ilmoittaa vuosittain ennen helmikuun loppua Tanskan ulkoasiainministeriölle edellisen kalenterivuoden aikana hyväksytyistä lainsäädännöistä johtuvista luetteloon tehtävistä muutoksista.

3 artikla**Henkilöpiiri**

Jollei yksittäisissä määräyksissä muuta todeta, sopimusta sovelletaan

- a) Pohjoismaiden kansalaisiin,
- b) muihin henkilöihin, joilla on laillinen asuinpaikka jossakin Pohjoismaassa.

4 artikla**Pohjoismaiden kansalaisten yhdenvertainen kohtelu**

Sovellettaessa jonkin Pohjoismaan sopimuksen piirissä olevala lainsäädäntöä rinnastetaan laillisesti tilapäisesti maassa oleskelevat tai laillisesti asuvat toisen Pohjoismaan kansalaiset maan omiin kansalaisiin.

II osasto**Eriityiset määräykset****5 artikla****Pohjoismaisten kielten käyttö**

1. Pohjoismaan kansalaisella, joka kirjalliseksi käännyttä toisen Pohjoismaan viranomaisen puoleen yksittäisessä sosiaalipalvelua ja muuta sosiaalihuoltoa koskevassa asiassa, on oikeus käyttää tanskan, suomen, islannin, norjan tai ruotsin kieltä. Viranomaisen on tällöin huolehdittava siitä, että asianomainen saa tarvittaessa hänen tarvitsemansa tulkkauks- ja käännösavun näillä kielillä.

2. Tilanteissa, joissa kielellä on suuri merkitys palvelun tai etuuden tarkoitukseen saavuttamiseksi, toimielimen tu-

lee, mikäli mahdollista, käyttää asianomaisen ymmärtämää kieltää.

3. Ensimmäisen ja toisen kappaleen määräykset koskevat myös terveyspalveluja ja sairaanhoitoa.

4. Muilta osin noudatetaan 17 päivänä kesäkuuta 1981 tehdyn pohjoismaisen kielisopimuksen määräyksiä.

6 artikla

Oikeus sosiaalipalveluihin ja toimeentulotukeen tilapäisen oleskelun aikana toisessa Pohjoismaassa

Henkilön, johon sovelletaan sopimusta ja joka oleskellessaan laillisesti tilapäisesti jossakin Pohjoismaassa joutuu välittömän sosiaalipalvelujen tai toimeentulotuen tarpeeseen, tulee saada tarpeen edellyttämää apua oleskelumaasta kyseisen maan lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Suoja kotiin lähetettämistä vastaan

Pohjoismaan kansalaista ei saa lähetä kotiin sillä perusteella, että hän on sosiaalipalvelujen tai toimeentulotuen tarpeessa, jos hänen perhesuhteensa, siteensä asuinmaahan tai muut olosuhteet puoltavat hänen jäämistään sinne, eikä missään tapauksessa jos hän viimeisen kolmen vuoden ajan on laillisesti asunut maassa.

8 artikla

Toiseen Pohjoismaahan matkustamista koskeva yhteistyö

Kun Pohjoismaan viranomainen harkitsee, että henkilö, johon sovelletaan sopimusta, olisi otettava vastaan toisessa Poh-

joismaassa, on viranomaisen tarvittaessa tarpeellisessa laajuuudessa huolehdittava matkaan liittyvistä järjestelyis- tä yhteistyössä toisen Pohjoismaan vastuussa olevan toimielimen kanssa.

9 artikla

Pitempiaikaisen hoidon tai huolenpidon tarpeessa olevien henkilöiden muutto toiseen Pohjoismaahan

1. Kun henkilö, johon sovelletaan sopimusta, on pitempiaikaisen hoidon tai huolenpidon tarpeessa ja toivoo voivansa muuttaa Pohjoismaasta toiseen Pohjoismaahan, johon hänellä on erityisiä siteitä, kahden maan vastuussa olevien viranomaisten tulee edistää muuttoa, jos se parantaa asianomaisen henkilön elämäntilannetta.

2. Lähtö- ja tulomaan vastuussa olevat viranomaiset voivat muuttoa koskevan sopimuksen osana päätää hoidon tai huolenpidon aiheuttamien kustannusten jakamisesta maiden viranomaisten välillä.

3. Jos toisessa kappaleessa tarkoitettu sopimus koskee sairaanhoidosta aiheutuvien kustannusten jakamista, sitä on pidettävä 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyn Pohjoismaisen sosiaaliturvasopimuksen 23 artiklan ensimmäisessä kappa- leessa tarkoitettuna sopimuksena.

10 artikla

Kuljetuspalvelut

Pohjoismaiden raja-alueilla sijaitsevien kuntien tulee olla yhteistyössä mahdollistaakseen kuljetuspalvelujensa avulla vammaisten ja vanhusten matkat toisessa maassa sijaitsevaan naapurikuntaan samalla tavoin kuin maan rajojen sisäpuolella sijaitsevaan naapurikuntaan.

11 artikla**Elatustuki**

1. Henkilöllä, johon sovelletaan sopimusta ja joka muuttaa Pohjoismaasta toiseen Pohjoismaahan, on oikeus elatustukeen viimeksi mainitussa maassa samoin edellytyksin kuin tämän maan omilla kansalaisilla muuttoajankohdasta lukien.

2. Pohjoismaassa annettua, lapsen oikeutta elatusapuun koskevaa asiakirjaa, pidetään laillisena perusteena elatustuen saamiseksi myös toisessa Pohjoismaassa. Jollei asiakirja ole tuomioistuimen tai muun julkisen viranomaisen päätös, siinä on vahvistettava, että sitä voidaan käyttää perusteen elatusavun perimiseksi elatusvelvolliselta siinä maassa, joka on asiakirjan antanut.

3. Elatustukea voidaan vähentää siinä määrin kuin sitä on maksettu toisesta Pohjoismaasta samanaikaisesti.

III osasto**Muut määräykset****12 artikla****Toimeenpanomääräykset**

Toimivaltaisten viranomaisten tulee yhdessä sopia määräyk- sistä, jotka ovat tarpeen sopimuksen yhdenmukaisen pohjois- maisen soveltamisen varmistamiseksi.

13 artikla**Viranomaisten ja toimielinten yhteistyö**

1. Viranomaisten ja toimielinten tulee tarvittavassa määrin avustaa toisiaan sopimuksen toimeenpanossa, esimerkiksi

sosiaalipalvelujen antamisessa Pohjoismaiden välisillä raja-alueilla. Jokaisessa Pohjoismaassa tulee olla toimivaltaisen viranomaisen nimeämä yhdyselin.

2. Lapsia koskevassa yhteistyössä tulee kiinnittää erityistä huomiota lapsen tarpeisiin, hänen mahdollisuuksiinsa olla yhteydessä niihin henkilöihin, jotka ovat erityisen tärkeitä hänelle sekä lapsen omiin toivomuksiin.

14 artikla

Voimaantulo

1. Sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kaksi kalenterikuukautta päävästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Tanskan ulkoministeriölle hyväksyneensä sopimuksen.

2. Färsaarten, Grönlannin ja Ahvenanmaan osalta sopimus tulee voimaan vasta sen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun on kulunut kaksi kalenterikuukautta päävästä, jona Tanskan ja Suomen hallitukset ovat ilmoittaneet Tanskan ulkoasiainministeriölle, että Färsaarten ja Grönlannin maakuntahallitukset sekä Ahvenanmaan maakuntapäivät ovat ilmoittaneet, että sopimus tulee voimaan Färsaarten, Grönlannin ja Ahvenanmaan osalta.

3. Tanskan ulkoasianministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille ja Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristölle edellä mainittujen ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

15 artikla

Irtisanominen

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen kirjallisella ilmoituksella Tanskan ulkoasiainministeriölle, joka tiedot-

taa muille sopimusvaltioille ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällöstä.

2. Irtisanominen koskee vain asianomaista sopimusvaltiota ja tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin Tanskan ulkoasiainministeriö on vastaanottanut tiedon irtisanomisesta.

16 artikla

Sosiaaliturvasopimuksessa olevan määräyksen kumoaminen

1. Sopimuksen tullessa voimaan kumotaan 15 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyn Pohjoismaisen sosiaaliturvasopimuksen 30 artiklan viimeinen virke.

17 artikla

Alkuperäiskappaleen tallettaminen

Sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Tanskan ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetut jäljennökset siitä.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet ovat siihen valtuuttetuina allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty 14 päivänä kesäkuuta 1994 yhtenä tanskan-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

[*For the signatures, see p. 322 of this volume — Pour les signatures, voir p. 322 du présent volume.*]

[ICELANDIC TEXT — TEXTE ISLANDAIS]

NORRÆNN SÁTTMÁLI UM FÉLAGSLEGA AÐSTOÐ OG FÉLAGSLEGA ÞJÓNUSTU

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

veita því athygli að norrænn sáttmáli um almannatryggingar, dags. 15. júní 1992, á aðeins við um bóttagreiðslur en það er breyting frá því sem var í fyrri sáttmála um félagslegt öryggi sem fól einnig í sér félagslega aðstoð,

telja að auk réttar til félagslegra úrræða, sem fólginn er í samningi um Evrópska efnahagssvæðið, dags. 2. maí 1992, sé enn þörf á sérstökum norrænum reglum um félagslega aðstoð og félagslega þjónustu,

telja að í vissu tilliti beri að rýmka réttinn til að nota eigið móðurmál í öðru norrænu tilki á sviði heilbrigðis- og félagsmála, en sá réttur er tryggður samkvæmt Norræna tungumálasáttmálanum, dags. 17. júní 1981,

og hafa því orðið ásáttar um að gera með sér svohljóðandi sáttmála um félagslega aðstoð og félagslega þjónustu:

1. kafli

Almenn ákvæði.

1.gr. Skilgreiningar.

Í sáttmála þessum merkir orðasambandið

a) „norrænt ríki“

sérhvert samningsríkjanna,

b) „norrænn ríkisborgari“

ríkisborgari í norrænu ríki,

c) „hlutaðeigandi stjórnvald“:

í Danmörku félagsmálaráðherra,

í Finnlandi félags- og heilbrigðismálaráðuneytið,

á Íslandi félagsmálaráðuneytið,

í Noregi félagsmálaráðuneytið,

í Svíþjóð ríkisstjórin (félagsmálaráðuneytið),

eða það yfirvald sem stjórnvöld vísa á,

d) „stofnun“

miðlægt, svæðisbundið eða staðbundið stjórnvald eða stofnun sem lætur einstaklingum í té aðstoð.

2. gr. Gildissvið.

1. Sáttmálinn varðar alla löggjöf í norrænum ríkjum sem á hverjum túma gildir um eftirtalin félagsleg málefni:

a) félagslega aðstoð og félagslega þjónustu,

b) önnur félagsleg framlög sem ákvæði norræna sáttmálans frá 15. júní 1992 um almannatryggingar ná ekki til.

2. 5. og 9. gr. varða einnig löggjöf um heilbrigðismál.
3. Við samþykkt þessa sáttmála skilar hvert norrænt ríki skrá yfir gildandi lög sem sáttmálinn varðar. Upp frá því sendir hvert ríki einu sinni á ári fyrir lok febrúarmánaðar danska utanríkisráðuneytinu tilkynningu um þær breytingar á skránni sem verða vegna laga sem framfylgt hefur verið á undangengnu almanaksári.

3. gr. Markhópur.

Ef annað er ekki tekið fram í einstökum greinum varðar sáttmálinn:

- a) norræna ríkisborgara,
- b) aðra einstaklinga með löglega búsetu í norrænu ríki.

4. gr. Jafnrétti norrænna ríkisborgara.

Með beitingu löggjafar í norrænu ríki, sem sáttmálinn nær til, öðlast ríkisborgarar úr öðru norrænu ríki jafnrétti á við ríkisborgara í því landi sem þeir dvelja í.

2. kafli Sérákvæði

5. gr. Notkun norrænna tungumála.

1. Ríkisborgara norræns ríkis er heimilt, þegar hann sendir yfirvaldi í öðru norrænu ríki skrifleg erindi í einstökum málum sem varða rétt til félagslegrar aðstoðar eða félagslegrar þjónustu, að nota dönsku, finnsku, íslensku, norsku eða sænsku. Í slíkum málum ber hlutaðeigandi yfirvaldi að sjá til þess að viðkomandi einstaklingur

fái nauðsynlega aðstoð túlks eða þýðanda í þessum tungumálum sé þess þörf.

2. Í þeim tilvikum þegar tungumál ræður miklu um að markmiðinu með félagslegri aðstoð og félagslegri þjónustu verði náð ber hlutaðeigandi stofnun, eftir því sem við verður komið, að nota tungumál sem viðkomandi skilur.
3. Ákvæðin í 1. tölulið eiga einnig við um heilbrigðisþjónustu og læknismeðferð.
4. Að öðru leyti gilda ákvæði Norræna tungumálasáttmálans frá 17. júní 1981.
6. gr. **Félagsleg aðstoð og félagsleg þjónusta við tímabundna dvöl í öðru norrænu ríki.**

Ef einstaklingur, sem sáttmálinn nær til, dvelur tímabundið með lögmætum hætti í öðru norrænu ríki og þarf fyrirvaralaust á félagslegri aðstoð og félagslegri þjónustu að halda á hann að fá slíka aðstoð frá því ríki sem hann dvelur í samkvæmt landslögum eins og þörf hans fyrir aðstoð segir til um.

7. gr. Vernd fyrir heimsendingu.

Norrænan ríkisborgara má ekki senda heim vegna þarfar hans fyrir félagslega aðstoð ef fjölskylduaðstæður hans, tengsl við það ríki sem hann dvelur í eða aðstæður að öðru leyti mæla með því að hann verði um kyrr og í engum tilvikum hafi hann búið með lögmætum hætti í landinu a.m.k. undanfarin þrjú ár.

8. gr. Samstarf um ferð til annars norræns ríkis.

Þegar sú staða kemur upp hjá yfirvaldi í norrænu ríki að öðru norrænu ríki ber að taka á móti einstaklingi, sem sáttmálinn nær yfir, hvílir sú skylda á viðkomandi yfirvaldi, þegar þess gerist þörf, að skipuleggja ferðina að því marki sem nauðsynlegt er í samvinnu við þá stofnun í hinu norræna ríkinu sem ábyrgð ber.

9. gr. Flutningur einstaklinga, sem hafa þörf fyrir meðferð eða hjúkrun í lengri tíma, til annars norræns ríkis.

1. Þegar einstaklingur, sem sáttmálinn nær til, þarfnaст meðferðar eða hjúkrunar í lengri tíma og óskar að flytja frá einu norrænu ríki til annars, sem hann tengist sérstökum böndum, ber ábyrgum yfirvöldum í ríkjunum tveimur að leitast við að greiða fyrir slíkum flutningi, enda stuðli hann að bættum lífskjörum viðkomandi.
2. Liður í samkomulagi ábyrgra yfirvalda í ríkinu sem flutt er frá og ríkinu sem flutt er til um flutninginn getur verið ákvörðun um að skipta útgjöldum vegna meðferðar eða hjúkrunar á milli yfirvalda í ríkjunum tveim.
3. Ef samningur sá sem getið er um í 2. tölulið nær til skiptingar útgjalda, sem stafa af framlagi vegna veikinda, ber að líta á hann sem samning skv. 23. gr., 1. tölulið, norræns sáttmála um almannatryggingar frá 15. júní 1992.

10. gr. Skipan ferðaþjónustu.

Sveitarfélögum á landamærasvæðum milli norrænna ríkja ber að hafa samstarf um að haga ferðaþjónustu með þeim hætti að fötluðum og eldri

borgurum verði gert kleift að ferðast til nágrannasveitarfélags í hinu ríkinu með sama hætti og til nágrannasveitarfélags í heimalandinu.

11. gr. Fyrirframgreiðsla barnsmeðlags.

1. Einstaklingur, sem sáttmálinn varðar og flytur frá norrænu ríki til annars norræns ríkis, á rétt á fyrirframgreiðslu barnsmeðlags í síðarnefnda ríkinu frá þeim tíma þegar hann sest að í ríkinu á sömu forsendum og ríkisborgarar þess ríkis.
2. Skjal um rétt til barnsmeðlags, sem gefið er út í norrænu ríki, á einnig að teljast gildur grunnur fyrirframgreiðslu meðlags í öðru norrænu ríki. Sé ekki í skjalinu fólgin ákvörðun dómstóls eða annars opinbers valds skal á skjalinu vera áritun þess efnis að í ríkinu þar sem það er gefið út geti það verið grundvöllur innheimtuaðgerða hjá þeim sem meðlagsskyldir eru.
3. Fyrirframgreiðslu meðlags er heimilt að lækka sem nemur fyrirframgreiðslu meðlags í öðru norrænu ríki fyrir sama tímabil.

**3. kafli
Önnur ákvæði.**

12. gr. Ákvæði um framkvæmd.

Viðkomandi stjórnvöldum ber í sameiningu að setja þau ákvæði, sem nauðsynleg eru til að tryggja samræmda framkvæmd þessa sáttmála á Norðurlöndum.

13. gr. Samvinna stjórnvalda og stofnana.

1. Stjórnvöldum og stofnunum ber að hjálpast að við framkvæmd þessa sáttmála að því marki sem nauðsynlegt er og á það einnig við um veitingu félagslegrar þjónustu á landamærasvæðum á milli norrænnra ríkja. Í hverju norrænu ríki skal vera tengistofnun sem tilnefnd er af viðkomandi stjórnvöldum.
2. Við samstarf í málum sem varða börn ber að gefa sérstakan gaum að þörfum sérhvers barns, möguleikum þess til að hafa samband við einstaklinga sem skipta það miklu og eigin óskum barnsins.

14. gr. Gildistaka.

1. Sáttmálinn tekur gildi á fyrsta degi þess mánaðar sem er tveimur heilum almanaksmánuðum eftir þann dag þegar allir aðilar hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu um samþykki sitt á sáttmálanum.
2. Hvað snertir Færeyskum, Grænalendum og Álandseyjum tekur sáttmálinn ekki gildi fyrr en á fyrsta degi þess mánaðar sem er tveimur heilum almanaksmánuðum eftir þann dag þegar ríkisstjórn Danmerkur og ríkisstjórn Finnlands tilkynna danska utanríkisráðuneytinu að landsstjórn Færeyskum, landsstjórn Grænlands og landsstjórn Álandseyja hafi tilkynnt að sáttmálinn eigi að gilda fyrir Færeyskum, Grænalendum og Álandseyjum.
3. Danska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðilum og skrifstofu Norrænu ráðherranefndarinnar um móttöku þessara tilkynninga og hvenær sáttmálinn taki gildi.

15. gr. Uppsögn.

1. Aðili getur sagt upp sáttmálanum með skriflegri tilkynningu þess efnis til danska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir þá öðrum aðilum um móttöku tilkynningarinnar og efni hennar.
2. Uppsögn varðar aðeins þann aðila sem hefur lagt hana fram og hún tekur gildi sex mánuðum eftir þann dag þegar danska utanríkisráðuneytið tók við tilkynningu um uppsögnina.

16. gr. Niðurfelling ákvæðis í sáttmála um almannatryggingar.

Þegar þessi sáttmáli gengur í gildi fellur niður síðasta málsgrein í 30. gr. norræns sáttmála um almannatryggingar, dags. 15. júní 1992.

17. gr. Varsla frumtextans.

Frumtexti þessa sáttmála er í vörlu danska utanríkisráðuneytisins, sem sendir öðrum aðilum staðfest af honum.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, handhafar umboðs, undirritað þennan sáttmála.

Gert í ... Ársins ..., hinn ..., 199... í einu eintaki á hverju eftirtalinna tungumála: dönsku, finnsku, íslensku, norlsru og sænsku, og hafa allir textarnir sama gildi.

[*For the signatures, see p. 322 of this volume — Pour les signatures, voir p. 322 du présent volume.]*

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

NORDISK KONVENTSJON OM SOSIALHJELP OG SOSIALE TJENESTER

Regjeringene i Danmark, Finland, Island og Sverige,

som merker seg at den nordiske konvensjon av 15. juni 1992 om trygd bare angår trygdeytelser til forskjell fra den tidligere nordiske konvensjon om sosial trygghet som også omfattet sosial bistand,

som finner at det, utover retten til sosiale fordeler som følger av avtalen av 2. mai 1992 om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, fortsatt er behov for særige nordiske regler om sosial bistand og sosiale tjenester,

som finner at retten til å anvende sitt eget språk i et annet nordisk land, som gjelder i henhold til den nordiske språkkonvensjon 17. juni 1981, bør utvides i visse henseender innenfor det sosiale og helsemessige område,

er blitt enige om å inngå en nordisk konvensjon om sosial bistand og sosiale tjenester med den ordlyd som følger nedenfor:

Første del
Alminnelige bestemmelser

Artikkelf 1. Definisjoner.

I denne konvensjon betyr uttrykket

a) "nordisk land"

ethvert av de kontraherende land,

b) "nordisk statsborger"

statsborger i et nordisk land,

c) "kompetent myndighet"

i Danmark Sosialministeren,

i Finland Sosial- og helseministeriet,

i Island Sosialministeriet,

i Norge Sosial- og helsedepartementet,

i Sverige Regjeringen (Sosialdepartementet),

eller den myndighet som de nevnte myndigheter bestemmer,

d) "organ"

sentral, regional eller lokal myndighet eller institusjon som
utreder en ytelse.

Artikkelf 2. Anvendelsesområde.

1. Konvensjonen får anvendelse på all lovgivning i de nordiske
land som til enhver tid gjelder for følgende sosiale ordninger:

a) sosialhjelp og sosiale tjenester,

b) andre sosiale ytelser som ikke omfattes av reglene i den
nordiske konvensjon av 15. juni 1992 om trygd.

2. Artiklene 5 og 9 får også anvendelse på lovgivningen om helsetjenesten.

3. Ved godkjennelsen av denne konvensjon skal hvert nordisk land gi en fortegnelse over den gjeldende lovgivning som omfattes av konvensjonen. Hvert land skal årlig innen utgangen av februar måned gi melding til det danske utenriksministerium om de endringer i fortegnelsen som følger av den lovgivning som er vedtatt i det foregående kalenderår.

Artikkkel 3. Personkrets.

Hvis ikke annet er anført i de enkelte artikler, får konvensjonen anvendelse for

- a) nordiske statsborgere,
- b) andre personer som har lovlig bopel i et nordisk land.

Artikkkel 4. Likestilling av nordiske statsborgere.

Ved anvendelse av den lovgivning i et nordisk land som konvensjonen omfatter, likestilles statsborgere i et annet nordisk land som har lovlig midlertidig opphold eller lovlig bopel i landet, med landets egne statsborgere.

Annen del

Særlige bestemmelser

Artikkkel 5. Anvendelse av nordiske språk.

1. En statsborger i et nordisk land har ved skriftlig henvendelse til en myndighet i et annet nordisk land i enkeltsaker om adgangen til sosialhjelp eller sosiale tjenester, rett til å bruke dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk. I slike saker skal myndigheten sørge for at vedkommende, hvis det er behov for det, får nødvendig tolke- og oversettelseshjelp på disse språkene.
2. I de tilfeller hvor språket er av stor betydning for at formålet med sosialhjelp og sosiale tjenester skal kunne oppnås, skal organet, så langt råd er, bruke et språk som vedkommende forstår.
3. Bestemmelsene i nr. 1 og 2 gjelder også for helsetjenester og sykebehandling.
4. For øvrig gjelder bestemmelsene i den nordiske språkkonvensjon av 17. juni 1981.

Artikk 6. Sosialhjelp og sosiale tjenester under midlertidig opphold i et annet nordisk land.

En person som omfattes av konvensjonen, og som under lovlig midlertidig opphold i et nordisk land får et umiddelbart behov for sosialhjelp og sosiale tjenester, skal fra oppholdslandet, motta slik hjelp etter landets lovgivning som behovet for hjelp tilsier.

Artikkkel 7. Beskyttelse mot hjemsendelse.

En nordisk statsborger kan ikke hjemsendes på grunn av vedkommendes behov for sosialhjelp så fremt hans familieforhold, tilknytning til bosettingslandet eller omstendighetene for øvrig taler for at han bør få bli der, og ikke i noe tilfelle om han minst i de siste 3 årene har hatt lovlig bopel i landet.

Artikkkel 8. Samarbeid om reise til et annet nordisk land.

Når det for en myndighet i et nordisk land oppstår spørsmål om en person som omfattes av konvensjonen skal mottas i et annet nordisk land, plikter denne myndighet, når det er behov for det, i nødvendig omfang å tilrettelegge reisen i samarbeid med det ansvarlige organ i det andre nordiske landet.

Artikkkel 9. Flytting til et annet nordisk land av personer med behov for behandling eller pleie av lengre varighet.

1. Når en person som omfattes av konvensjonen, med behov for behandling eller pleie av lengre varighet har ønske om å flytte fra et nordisk land til et annet nordisk land som vedkommende har særlig tilknytning til, skal de ansvarlige myndigheter i de to landene søke å medvirke til en slik flytting så fremt denne vil forbedre vedkommendes livssituasjon.

2. De ansvarlige myndigheter i fra- og tilflyttingslandene kan som ledd i avtalen om flyttingen treffe beslutning om fordeling

av utgiftene til behandling eller pleie mellom myndighetene i de to landene.

3. I den utstrekning en avtale som er nevnt i nr. 2 omfatter en fordeling av utgifter til ytelsjer ved sykdom, skal en slik avtale anses for en avtale i henhold til artikkkel 23, nr. 1, i den nordiske konvensjon av 15. juni 1992 om trygd.

Artikkkel 10. Transportordninger.

Kommunene i grenseområdene mellom de nordiske landene skal gjennom sine transportordninger samarbeide for å muliggjøre handikappede og eldre personers reiser til en nabokommune i det andre landet på samme måte som til en nabokommune innenfor landets egne grenser.

Artikkkel 11. Bidragsforskott til barn.

1. En person som omfattes av konvensjonen, og som flytter fra et nordisk land til et annet nordisk land, har rett til bidragsforskott i det sistnevnte land under samme forutsetninger som dette lands egne statsborgere fra det tidspunkt vedkommende bosetter seg i landet.

2. Et dokument om rett til underholdsbidrag til barn, som er utstedt i et nordisk land, skal anses som gyldig grunnlag for bidragsforskottet også i et annet nordisk land. Utgjør dokumentet ikke en beslutning fra en domstol eller annen offentlig myndighet, skal dokumentet være forsynt med

attestasjon for at det kan være grunnlag for inndrivelse hos den bidragspliktige i det land der det er utstedt.

3. Bidragsforskott kan holdes tilbake i den utstrekning bidragsforskott er utbetalt fra et annet nordisk land for samme tidsrom.

Tredje del

Øvrige bestemmelser

Artikkkel 12. Bestemmelser om gjennomføringen.

De kompetente myndigheter skal samarbeide om å utferdige de nødvendige forskrifter for å sikre en enhetlig nordisk gjennomføring av denne konvensjon.

Artikkkel 13. Samarbeid mellom myndigheter og organer.

1. Myndigheter og organer skal i nødvendig utstrekning bistå hverandre ved anvendelse av denne konvensjon, herunder ved ytelse av sosiale tjenester i grenseområder mellom de nordiske landene. I hvert nordisk land skal det finnes et forbindelsesorgan som utpekes av den kompetente myndighet.

2. Ved samarbeid i saker som gjelder barn skal det tas særlig hensyn til barnets behov, barnets muligheter for kontakt med de personer som er av særlig betydning for barnet, og barnets egne ønsker.

Artikkkel 14. Ikrafttredelse.

1. Konvensjonen trer i kraft den første dag i den måned som ligger to fulle kalendermåneder etter den dag da samtlige parter har gitt det danske utenriksministeriet meddelse om deres godkjennelse av konvensjonen.

2. For Færøyenes, Grønland og Ålands vedkommende trer konvensjonen først i kraft den første dag i den måned som ligger to fulle kalendermåneder etter den dag da Danmarks henholdsvis Finlands regjering har meddelt det danske utenriksministeriet at Færøyenes Landsstyre og Grønlands Landsstyre henholdsvis Ålands Lagting har meddelt at konvensjonen skal ha gyldighet for Færøyene og Grønland henholdsvis Åland.

3. Det danske utenriksministeriet underretter de øvrige parter og Nordisk Ministerråds Sekretariat om mottakelsen av disse meddelelsene og om tidspunktet for konvensjonens ikrafttredelse.

Artikkkel 15. Oppsigelse.

1. En part kan si opp konvensjonen ved skriftlig meddelelse til det danske utenriksministeriet som underretter de øvrige parter om mottakelsen av meddelelsen og om dens innhold.

2. En oppsigelse gjelder bare den part som har avgitt den, og den får virkning seks måneder etter den dag det danske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen.

Artikkkel 16. Opphevelse av bestemmelse i trygdekonvensjonen.

Når denne konvensjon trer i kraft, oppheves siste punktum i artikkkel 30 i den nordiske konvensjon av 15. juni 1992 om trygd.

Artikkkel 17. Deponering av originalteksten.

Originalteksten til denne konvensjon deponeres i det danske utenriksministeriet som gir de øvrige parter bekreftende gjenparter herav.

Til bekreftelse herav har undertegnede, som har behørig fullmakt, undertegnet denne avtale.

Utferdiget i Arendal , den 14. juni 1994,
i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk
hvorav alle tekster har samme gyldighet.

[*For the signatures, see p. 322 of this volume — Pour les signatures, voir p. 322 du présent volume.*]

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

NORDISK KONVENTION OM SOCIALT BISTÅND OCH SOCIALA TJÄNSTER

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige, som konstaterar att den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet endast omfattar socialförsäkringsförmåner, till skillnad från den tidigare nordiska konventionen om social trygghet som också omfattade social omvärdnad, som finner att, utöver den rätt till sociala förmåner som följer av avtalet den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, det fortsatt finns behov av särskilda nordiska regler om socialt bistånd och sociala tjänster, som finner att den rätt att använda sitt eget språk i ett annat nordiskt land som gäller enligt den nordiska språkkonventionen den 17 juni 1981 i vissa hänseenden bör utvidgas inom social- och hälsovårdsområdet, har kommit överens om att sluta en nordisk konvention om socialt bistånd och sociala tjänster av följande lydelse:

**AVDELNING 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER****Artikel 1. Definitioner.**

I denna konvention avses med uttryckten

- a) "nordiskt land"
vart och ett av de fördragsslutande länderna,
- b) "nordisk medborgare"
medborgare i ett nordiskt land,
- c) "behörig myndighet"
i Danmark Socialministern,
i Finland Social- och hälsovårdsministeriet,

i Island Socialministeriet,
i Norge Socialdepartementet,
i Sverige Regeringen (Socialdepartementet),
eller den myndighet som dessa myndigheter förordnar,
d) "inrättning"
central, regional eller lokal myndighet eller institution
som tillhandahåller en förmån.

Artikel 2. Tillämpningsområde.

1. Denna konvention är tillämplig på all i de nordiska länderna vid varje tillfälle gällande lagstiftning rörande följande sociala förmåner:
 - a) socialt bistånd och sociala tjänster,
 - b) andra sociala förmåner som inte omfattas av reglerna i den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet.
2. Artiklarna 5 och 9 skall även tillämpas på lagstiftningen om hälso- och sjukvård.
3. Vid godkännandet av denna konvention skall varje nordiskt land ge in en förteckning över den lagstiftning som omfattas av konventionen. Därefter skall varje land årligen före februari månads utgång till det danska utrikesministeriet anmäla de ändringar i förteckningen som föranleds av lagstiftning som antagits under föregående kalenderår.

Artikel 3. Personkrets.

Om inte något annat föjer av de särskilda artiklarna är denna konvention tillämplig på

- a) nordiska medborgare,
- b) andra personer som är lagligen bosatta i ett nordiskt land.

Artikel 4. Likställdhet för nordiska medborgare.

Vid tillämpningen av ett nordiskt lands lagstiftning som omfattas av denna konvention likställs medborgare i ett annat nordiskt som lagligen vistas tillfälligt eller är lagligen bosatta i landet med landets egna medborgare.

AVDELNING II
SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

Artikel 5. Användning av nordiska språk.

1. En medborgare i ett nordiskt land har vid skriftlig kontakt med en myndighet i ett annat nordiskt land i ärenden rörande socialt bistånd eller sociala tjänster rätt att använda danska, finska, isländska, norska eller svenska. I sådana fall skall myndigheten svara för att medborgaren, om det behövs, får erforderlig tolk- och översättningshjälp till dessa språk.
2. I de fall där språket har stor betydelse för att att syftet med socialt bistånd och sociala tjänster skall uppnås skall inrättningen, såvitt möjligt, använda ett språk som personen i fråga förstår.
3. Bestämmelserna i första och andra stycket gäller även i fråga om behandling och tjänster inom hälso- och sjukvården.
4. I övrigt gäller bestämmelserna i den nordiska språkkonventionen den 17 juni 1981.

Artikel 6. Socialt bistånd och sociala tjänster vid tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land.

En person som omfattas av denna konvention och som under en laglig tillfällig vistelse i ett nordiskt land behöver omedelbart socialt bistånd och sociala tjänster skall från

vistelselandet få sådant bistånd som enligt landets lagstiftning svarar mot hjälbehovet.

Artikel 7. Skydd mot hemsändning.

En nordisk medborgare kan inte hemsändas på grund av sitt behov av socialt bistånd om hans familjeförhållanden, anknytning till bosättningslandet eller omständigheterna i övrigt talar för att han bör stanna där och under alla omständigheter inte om medborgaren under de sista tre åren varit lagligen bosatt i landet.

Artikel 8. Samarbete om resa till ett annat nordiskt land.

När det för en myndighet i ett nordiskt land blir fråga om att en person som omfattas av denna konvention skall mottas i ett annat nordiskt land skall denna myndighet, när så behövs, i erforderlig utsträckning tillrättalägga resan i samarbete med den ansvariga inrättningen i det andra nordiska landet.

Artikel 9. Flyttning till ett annat nordiskt land för personer som behöver långvarig behandling eller vård.

1. När en person som omfattas av denna konvention och som behöver långvarig behandling eller vård önskar flytta från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land till vilket personen har en särskild anknytning, skall de ansvariga myndigheterna i de båda länderna söka medverka till en sådan flyttning om denna kommer att förbättra personens livssituation.

2. De ansvariga myndigheterna i in- och utflyttningländerna kan som ett led i en överenskommelse om en flyttning fatta beslut om fördelning av kostnaderna för behandling eller vård mellan myndigheterna i de båda länderna.

3. I den mån en överenskommelse enligt andra stycket omfattar fördelning av kostnader för förmåner vid sjukdom skall en sådan överenskommelse anses vara en sådan överenskommelse som avses i artikel 23 första stycket i den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet.

Artikel 10. Färdtjänst.

Kommunerna i gränsområdena mellan de nordiska länderna skall samarbeta för att genom sina system för färdtjänst göra det möjligt för handikappade och äldre personer att resa till en grannkommun i det andra landet på samma sätt som till en grannkommun innanför det egna landets gränser.

Artikel 11. Bidragsförskott.

1. En person som omfattas av denna konvention och som flyttar från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land har rätt till bidragsförskott från det sistnämnda landet på samma villkor som detta lands egna medborgare från den tidpunkt personen bosätter sig i landet.
2. En handling om rätt till underhållsbidrag, som upprättats i ett nordiskt land, skall anses utgöra giltigt underlag för bidragsförskott även i ett annat nordiskt land. Utgör handlingen inte ett beslut av en domstol eller en annan offentlig myndighet, skall handlingen vara försedd med bevis att den kan ligga till grund för indrivning hos den bidragsskyldige i det land där den har upprättats.
3. Bidragsförskott får innehållas i den mån bidragsförskott har utgått från ett annat nordiskt land för samma tid.

AVDELNING III
ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 12. Tillämpningsbestämmelser.

De behöriga myndigheterna skall i samarbete utfärda de bestämmelser som behövs för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 13. Samarbete mellan myndigheter och inrätningar.

1. Myndigheter och inrättningar skall i erforderlig utsträckning bistå varandra vid tillämpningen av denna konvention, inbegripet då sociala tjänster lämnas i gränsområdena mellan de nordiska länderna. I varje nordiskt land skall det finnas ett förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.
2. Vid samarbete i ärenden som rör barn skall särskild uppmärksamhet ägnas åt barnets behov, barnets möjligheter till kontakt med de personer som är av särskild betydelse för barnet och barnets egna önskemål.

Artikel 14. Ikraftträdande.

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som infaller två hela kalendermånader efter den dag då samtliga parter har meddelat det danska utrikesministeriet att de har godkänt konventionen.
2. För Förröarnas, Grönlands och Ålands del träder denna konvention i kraft den första dagen i den månad som infaller två hela kalendermånader efter den dag då Danmarks respektive Finlands regering har meddelat det danska utrikesministeriet att Förröarnas landsstyrelse och Grönlands landsstyrelse respektive Ålands lagting har meddelat att konventionen skall gälla för Förröarna och Grönland respektive Åland.

3. Det danska utrikesministeriet skall underrätta de övriga parterna och Nordiska ministerrådets sekretariat om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för konventionens ikraftträdande.

Artikel 15. Uppsägning.

1. En part kan säga upp denna konvention genom skriftligt meddelande om detta till det danska utrikesministeriet som skall underrätta de övriga parterna härom och om meddelandets innehåll.
2. En uppsägning gäller endast den uppsägande parten och får verkan sex månader från den dag det danska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen.

Artikel 16. Upphävande av bestämmelse i konventionen om social trygghet.

När denna konvention träder i kraft upphör sista meningen i artikel 30 i den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet att gälla.

Artikel 17. Deponering av originaltexten.

Originaltexten till denna konvention skall deponeras hos det danska utrikesministeriet som skall tillställa de övriga parterna bestyrkta kopior av texten.

Till bekräftelse härav har de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Afsnöld den 14. juni 1994 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska, vilka texter alla har samma giltighet.

[*For the signatures, see p. 322 of this volume — Pour les signatures, voir p. 322 du présent volume.*]

[TRANSLATION — TRADUCTION]

NORDIC CONVENTION¹ ON SOCIAL ASSISTANCE AND SOCIAL SERVICES

The Governments of Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden,

Noting that the Nordic Convention on Social Security of 15 June 1992 deals only with social insurance benefits, unlike the previous Nordic Convention on Social Security, which dealt also with social assistance,

Finding that, in addition to the right to social benefits arising from the Agreement on the European Economic Area of 2 May 1992,² there is still a need for special Nordic rules on social assistance and social services,

Finding that the right to make use of one's own language in another Nordic country arising from the Nordic Language Convention of 17 June 1981 should in certain respects be expanded in the fields of social assistance and health,

Have agreed to conclude a Nordic Convention on Social Assistance and Social Services, which reads as follows:

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

Article I

DEFINITIONS

For the purposes of this Convention:

- (a) "Nordic country" means each of the contracting countries;
- (b) "Nordic national" means a national of a Nordic country;
- (c) "Competent authority" means:

In Denmark, the Minister of Social Affairs;

In Finland, the Ministry of Social Affairs and Health;

In Iceland, the Ministry of Social Affairs;

In Norway, the Ministry of Social Affairs;

In Sweden, the Government (Ministry of Social Affairs),

¹ Came into force on 1 October 1996, in accordance with article 14:

<i>Participant</i>	<i>Date of notification</i>
Denmark	29 November 1994
Finland	12 January 1996
Iceland	30 July 1996
Norway	15 June 1995
Sweden	21 July 1995

² United Nations, *Treaty Series*, vols. 1793 to 1818, No. I-31121.

Or such authority as these authorities may designate;

(d) "Agency" means a central, regional or local agency or institution providing a benefit.

Article 2

SCOPE OF APPLICATION

1. This Convention shall apply to all legislation in force at the time in the Nordic countries concerning the following social benefits:

(a) Social assistance and social services;

(b) Other social benefits which are not covered by the rules of the Nordic Convention on Social Security of 15 July 1992.

2. Articles 5 and 9 shall also apply to legislation on health care and medical treatment.

3. On ratifying this Convention, each Nordic country shall provide a list of legislation which is covered by the Convention. Each country shall thereafter notify the Danish Ministry of Foreign Affairs, before the end of February each year, of any changes in the list resulting from legislation enacted during the previous calendar year.

Article 3

PERSONS COVERED

Except as otherwise provided in the individual articles, this Convention shall apply to

(a) Nordic nationals;

(b) Other persons who are legal residents of a Nordic country.

Article 4

EQUALITY OF NORDIC NATIONALS

In the application of the legislation of one Nordic country which is covered by this Convention, nationals of another Nordic country who are lawfully sojourning in or who are legal residents of the former country shall be placed on an equal footing with that country's own nationals.

TITLE II

SPECIAL PROVISIONS

Article 5

USE OF NORDIC LANGUAGES

1. A national of one Nordic country shall have the right, in written contact with an authority in another Nordic country in matters concerning social assistance

or social services, to use Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian or Swedish. In such cases, the authorities shall be responsible for providing the national, if so required, with the necessary assistance for interpretation or translation into that language.

2. In cases where the language is of great importance for attaining the objective of social assistance and social services, the agency shall, as far as possible, use a language which the person concerned understands.

3. The provisions of the first and second paragraphs shall also apply to health services and medical treatment.

4. In other cases, the provisions of the Nordic Language Convention of 17 June 1981 shall apply.

Article 6

SOCIAL ASSISTANCE AND SOCIAL SERVICES DURING SOJOURNS IN ANOTHER NORDIC COUNTRY

A person who is covered by this Convention and who, during a lawful sojourn in a Nordic country, requires immediate social assistance and social services shall obtain such assistance from the country where he or she is sojourning which under the country's legislation is in keeping with the need for assistance.

Article 7

PROTECTION AGAINST REPATRIATION

A Nordic national shall not be repatriated on the grounds of his or her need for social assistance if his family relations, connection to the country of residence or other circumstances argue in favour of his remaining there and in any case not if the national has been a legal resident of the country for the past three years.

Article 8

COOPERATION IN TRAVEL TO ANOTHER NORDIC COUNTRY

When an authority of one Nordic country is faced with the question of a person covered by the Convention being admitted into another Nordic country, the authority shall, when necessary, make the requisite arrangements for the journey in co-operation with the competent agency of the other Nordic country.

Article 9

MIGRATION TO ANOTHER NORDIC COUNTRY BY PERSONS REQUIRING LONG-TERM TREATMENT OR CARE

1. When a person who is covered by this Convention and who requires long-term treatment or care wishes to migrate from one Nordic country to another Nordic country to which the person has a special connection, the competent authorities of the two countries shall endeavour to contribute to such migration if it will improve the person's life situation.

2. The competent authorities of the countries of immigration and emigration may, as part of an agreement concerning migration, take a decision on the division of the costs of treatment or care between the authorities of the two countries.

3. To the extent that an agreement referred to in paragraph 2 covers the division of the costs of sickness benefits, such an agreement shall be considered as an agreement in accordance with article 23, paragraph 1, of the Nordic Convention on Social Security of 15 June 1992.

Article 10

TRANSPORT SERVICES

Municipalities in border areas between Nordic countries shall cooperate in ensuring that their transport services enable handicapped and older persons to travel to a neighbouring municipality in the other country in the same way as they travel to a neighbouring municipality within their own country's borders.

Article 11

ADVANCE CHILD MAINTENANCE PAYMENTS

1. A person who is covered by this Convention and who migrates from one Nordic country to another Nordic country shall be entitled to advance maintenance payments in the latter country under the same conditions as that country's own nationals, from the date on which the person concerned takes up residence in the country.

2. A document entitling a person to child maintenance payments which is issued in a Nordic country shall also be considered as a valid basis for advance maintenance payments in another Nordic country. If the document does not constitute a decision by a court or another authority, the document shall be provided with certification so that it can serve as the basis, in the country in which the document was issued, for the recovery of maintenance from the person responsible for such payments.

3. Advance maintenance payments may be withheld to the extent that an advance maintenance payment has been made from another Nordic land for the same period.

TITLE III

MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 12

PROVISIONS FOR APPLICATION

The competent authorities shall jointly establish such provisions as are necessary to ensure uniform Nordic application of this Convention.

*Article 13***COOPERATION BETWEEN AUTHORITIES AND AGENCIES**

1. Authorities and agencies shall assist one another as necessary in the application of this Convention, including when social services are provided in border areas between the Nordic countries. In each Nordic country there shall be a liaison office, which shall be designated by the competent authority.
2. In cooperation in matters concerning children, special attention shall be given to the child's needs, the child's opportunities for contact with persons who are of particular significance for him or her and the child's own wishes.

*Article 14***ENTRY INTO FORCE**

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month falling two whole calendar months after the date on which all parties have notified the Danish Ministry of Foreign Affairs of their ratification of the Convention.
2. In the case of the Faroe Islands, Greenland and Ahvenanmaa (Åland), this Convention shall enter into force on the first day of the month falling two whole calendar months after the date on which the Government of Denmark or the Government of Finland respectively have notified the Danish Ministry of Foreign Affairs that the Faroese Executive and the Home Rule Government of Greenland or the Executive Council of Ahvenanmaa (Åland) have announced that the Convention shall apply to the Faroe Islands and Greenland or Ahvenanmaa (Åland).
3. The Danish Ministry of Foreign Affairs shall inform the other parties and the secretariat of the Nordic Council of Ministers of the receipt of these notifications and of the date of the Convention's entry into force.

*Article 15***TERMINATION**

1. Any party may terminate this Convention by giving written notice to that effect to the Danish Ministry of Foreign Affairs, which shall notify the other parties thereof and of the content of the notice.
2. Such termination shall apply only as regards the party giving notice thereof, and shall take effect six months from the date on which notice of termination is received by the Danish Ministry of Foreign Affairs.

*Article 16***RESCISSON OF A PROVISION OF THE CONVENTION
ON SOCIAL SECURITY**

Upon the entry into force of this Convention, the last sentence of article 30 of the Nordic Convention on Social Security of 15 June 1992 shall cease to have effect.

*Article 17***DEPOSIT OF THE ORIGINAL TEXT**

The original text of this Convention shall be deposited with the Danish Ministry of Foreign Affairs, which shall furnish the other parties with certified copies of the text.

IN WITNESS WHEREOF, the authorized representatives have signed this Convention.

DONE at Arendal on 14 June 1994, in one copy in the Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, all texts being equally authentic.

For the Government
of Denmark:

TORBEN LUND

For the Government
of Finland:

KIMMO LEPO

For the Government
of Iceland:

GUÐMUNDUR ARNI STEFÁNSSON

For the Government
of Norway:

HILL-MARTA SOLBERG

For the Government
of Sweden:

Bo KÖNBERG

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ NORDIQUE RELATIVE À L'AIDE SOCIALE ET AUX SERVICES SOCIAUX

Les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède.

Notant que la Convention nordique relative à la sécurité sociale en date du 15 juin 1992 ne porte que sur les prestations d'assurance sociale alors que la Convention nordique antérieure relative à la sécurité sociale traitait également de l'aide sociale,

Constatant qu'outre le droit aux prestations sociales résultant de l'Accord sur la Zone économique européenne en date du 2 mai 1992², il existe toujours le besoin d'une réglementation nordique spéciale sur l'aide sociale et les services sociaux,

Constatant que le droit à l'usage de sa propre langue dans un autre pays nordique prévu à la Convention nordique relative à la langue en date du 17 juin 1981 devrait, à certains égards, être étendu aux domaines de l'aide sociale et de la santé,

Sont convenus de conclure une Convention nordique relative à l'aide sociale et aux services sociaux dont les termes sont les suivants :

TITRE I

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

DÉFINITIONS AUX FINS DE LA PRÉSENTE CONVENTION

a) L'expression « pays nordique » s'entend de chacun des pays contractants;

b) L'expression « ressortissant nordique » s'entend d'un ressortissant d'un pays nordique;

c) L'expression « autorité compétente » s'entend :

Dans le cas du Danemark, du Ministère des affaires sociales;

Dans le cas de la Finlande, du Ministère des affaires sociales et de la santé;

Dans le cas de l'Islande, du Ministère des affaires sociales;

Dans le cas de la Norvège, du Ministère des affaires sociales;

¹ Entrée en vigueur le 1er octobre 1996, conformément à l'article 14 :

Participant	Date de la notification
Danemark	29 novembre 1994
Finlande	12 janvier 1996
Islande	30 juillet 1996
Norvège	15 juin 1995
Suède	21 juillet 1995

² Nations Unies, *Recueil des Traité*, vols. 1793 à 1818, n° 1-31121.

Dans le cas de la Suède, du Gouvernement (Ministère des affaires sociales), ou de toute autre administration que les autorités pourraient désigner;

d) Le terme « agence » désigne tout agence ou organisme central, régional ou local qui assure les prestations.

Article 2

PORTÉE DE L'ACCORD

1. La présente Convention s'applique à toute législation en vigueur dans les pays nordiques et qui porte sur les prestations sociales suivantes :

a) Assistance sociale et services sociaux;

b) Autres prestations sociales non prévues par les règles de la Convention nordique relative à l'aide sociale du 15 juillet 1992.

2. Les articles 5 à 9 s'appliquent également à la législation relative aux soins de santé et aux traitements médicaux.

3. Au moment de la ratification de la présente Convention, chaque pays nordique transmet une liste des lois auxquelles s'applique la Convention. Par la suite, chaque pays informera le Ministère danois des affaires étrangères, avant la fin du mois de février de chaque année, de toute modification apportée à cette liste en raison de toute loi adoptée au cours de l'année civile antérieure.

Article 3

BÉNÉFICIAIRES

Sous réserve des dispositions d'autres articles, la présente Convention s'applique :

a) Aux ressortissants nordiques;

b) Aux autres personnes étant légalement des résidents d'un pays nordique.

Article 4

ÉGALITÉ ENTRE RESSORTISSANTS NORDIQUES

S'agissant de l'application de la législation d'un pays nordique auquel s'applique la présente Convention, les ressortissants d'un autre pays nordique, qui séjournent légalement ou qui sont des résidents légaux du premier pays seront traités sur un pied d'égalité avec les ressortissants dudit pays.

TITRE II

DISPOSITIONS SPÉCIALES

ARTICLE 5

UTILISATION DES LANGUES NORDIQUES

1. Un ressortissant d'un pays nordique a le droit, dans ses contacts écrits avec une administration d'un autre pays nordique qui concernent l'aide sociale ou les

services sociaux, d'utiliser les langues danoise, finnoise, islandaise, norvégienne ou suédoise. En pareil cas, les autorités veillent à assurer audit ressortissant, selon le cas, l'aide nécessaire aux fins de l'interprétation ou de la traduction dans cette langue.

2. Dans les cas où la langue revêt une grande importance pour atteindre l'objectif de l'aide sociale et des services sociaux, l'agence concernée veillera, dans toute la mesure du possible, à utiliser une langue que la personne intéressée peut comprendre.

3. Les dispositions des premier et deuxième paragraphes s'appliquent également aux soins de santé et aux traitements médicaux.

4. Dans tous les autres cas, les dispositions de la Convention nordique relative à la langue en date du 17 juin 1981 s'appliqueront.

Article 6

AIDE SOCIALE ET SERVICES SOCIAUX AU COURS D'UN SÉJOUR DANS UN AUTRE PAYS NORDIQUE

Une personne à laquelle s'applique la présente Convention et qui, au cours d'un séjour légal dans un pays nordique, nécessite une aide sociale et des services sociaux immédiats peut obtenir une telle aide du pays dans lequel elle se trouve, étant entendu que ladite aide soit proportionnée au besoin d'aide prévu par la législation du pays.

Article 7

PROTECTION CONTRE LE RAPATRIEMENT

Un ressortissant nordique ne peut être rapatrié en raison de son besoin d'aide sociale lorsque ses relations familiales ou ses rapports avec le pays de résidence ou d'autres facteurs militent en faveur de son maintien dans le pays et, en tout état de cause, lorsque le ressortissant a résidé légalement dans le pays au cours des trois dernières années.

Article 8

COOPÉRATION EN MATIÈRE DE VOYAGE VERS UN AUTRE PAYS NORDIQUE

Lorsqu'une administration d'un pays nordique fait face au cas d'une personne qui, étant couverte par la Convention, est admise dans un autre pays nordique, ladite administration prend, si nécessaire, les dispositions appropriées pour le voyage de l'intéressé et ce en coopération avec l'administration compétente de l'autre pays nordique.

Article 9

TRANSFERT VERS UN AUTRE PAYS NORDIQUE DE PERSONNES NÉCESSITANT UN TRAITEMENT OU DES SOINS À LONG TERME

1. Lorsqu'une personne couverte par la présente Convention requiert un traitement ou des soins à long terme et désire se rendre d'un pays nordique à un autre pays nordique avec lequel elle a une relation particulière, les administrations com-

pétentes des deux pays s'efforcent de faciliter ce transfert si celui-ci est susceptible de contribuer à l'amélioration de l'état de la personne.

2. Les administrations compétentes des pays d'immigration et d'émigration peuvent, comme élément d'un accord concernant un transfert, décider de partager entre elles les coûts d'un traitement ou des soins.

3. Dans la mesure où un accord tel que visé au paragraphe 2 prévoit le partage des coûts des prestations de maladie, ledit Accord sera considéré comme constituant un accord conformément au paragraphe 1 de l'article 23 de la Convention nordique relative à la sécurité sociale du 15 juin 1992.

Article 10

SERVICES DE TRANSPORT

Les municipalités situées dans les zones frontalières séparant des pays nordiques coopèrent entre elles pour veiller à ce que leurs services de transport permettent aux personnes âgées ou handicapées de se rendre dans une municipalité voisine située dans l'autre pays de la même façon qu'elles peuvent se rendre dans une municipalité voisine située dans leur propre pays.

Article 11

VERSEMENTS ANTICIPÉS D'INDEMNITÉ POUR ENFANTS

1. Une personne couverte par la présente Convention qui émigre d'un pays nordique vers un autre pays nordique a droit à des versements anticipés d'indemnité pour enfants dans le dernier pays dans les mêmes conditions que les propres ressortissants de ce pays et ce à compter de la date à laquelle l'intéressé aura élu domicile dans ce pays.

2. Un document confirmant le droit d'une personne à toucher une indemnité pour enfants qui est émis dans un pays nordique est également considéré comme un fondement valide aux fins de la perception de ladite indemnité dans un autre pays nordique. Si le document ne consiste pas en une décision d'un tribunal ou d'une autre autorité, il devra comporter une certification de manière à justifier, dans le pays de son émission, le recouvrement de l'indemnité de la personne habilitée à effectuer de tels versements.

3. Les versements anticipés d'indemnité peuvent être retenus lorsqu'un tel paiement anticipé a été effectué par un autre pays nordique pour la même période.

TITRE III

DISPOSITIONS DIVERSES

Article 12

MESURES D'APPLICATION

Les administrations compétentes prennent conjointement les mesures nécessaires à une application nordique uniforme de la présente Convention.

*Article 13***COOPÉRATION ENTRE LES ADMINISTRATIONS ET LES AGENCES**

1. Les administrations et les agences se prêteront mutuellement assistance, en autant que cela s'avérera nécessaire, aux fins de l'application de la présente Convention, y compris lorsque les services sociaux sont assurés dans les zones frontalières des pays nordiques. Un bureau de liaison sera établi dans chaque pays nordique, ledit bureau étant désigné par l'administration compétente.

2. S'agissant de la coopération dans le domaine de l'enfance, une attention particulière sera accordée aux besoins des enfants, ainsi qu'à la possibilité pour eux de développer des contacts avec des personnes qui revêtent pour eux une importance particulière et ce en tenant compte des désirs exprimés par l'enfant.

*Article 14***ENTRÉE EN VIGUEUR**

1. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit deux mois de calendrier suivant la date à laquelle toutes les parties ont notifié le Ministère des affaires étrangères du Danemark de leur ratification de la Convention.

2. S'agissant des îles Féroé, du Groenland et de l'Ahvenanmaa, la présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit deux mois de calendrier suivant la date à laquelle le Gouvernement du Danemark ou le Gouvernement de la Finlande auront respectivement notifié le Ministère des affaires étrangères du Danemark que l'exécutif féroïen et le Gouvernement autonome du Groenland ou le Conseil exécutif d'Ahvenanmaa ont indiqué que la Convention s'appliquera au Groenland, aux îles Féroé ou à Ahvenanmaa.

3. Le Ministère des affaires étrangères du Danemark informe les autres parties et le Secrétariat du Conseil des ministres nordique de la réception de ces notifications et de la date à laquelle la Convention est entrée en vigueur.

*Article 15***DÉNONCIATION**

1. Toute partie peut dénoncer la présente convention moyennant une notification écrite à cet effet adressée au Ministère des affaires étrangères du Danemark qui notifiera les autres parties ainsi que du contenu de la notification.

2. Cette dénonciation ne s'appliquera qu'à la partie ayant dénoncé et s'appliquera six mois à compter de la date à laquelle ladite dénonciation aura été reçue par le Ministère des affaires étrangères du Danemark.

*Article 16***ABROGATION D'UNE DISPOSITION DE LA CONVENTION
RELATIVE À LA SÉCURITÉ SOCIALE**

Dès l'entrée en vigueur de la présente Convention, la dernière phrase de l'article 30 de la Convention nordique relative à la sécurité sociale en date du 15 juin 1992 cessera de s'appliquer.

*Article 17***DÉPÔT DU TEXTE ORIGINAL**

Le texte original de la présente Convention sera déposé auprès du Ministère des affaires étrangères du Danemark qui fera parvenir aux autres parties des copies authentifiées de l'original.

EN FOI DE QUOI les représentants autorisés ont signé la présente Convention.

FAIT à Arendal le 14 juin 1994, en langues danoise, finnoise, islandaise, norvégienne et suédoise, tous les textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
du Danemark :

TORBEN LUND

Pour le Gouvernement
de la Finlande :

KIMMO LEPO

Pour le Gouvernement
de l'Islande :

GUÐMUNDUR ARNI STEFÁNSSON

Pour le Gouvernement
de la Norvège :

HILL-MARTA SOLBERG

Pour le Gouvernement
de la Suède :

BO KÖNBERG
